

# GÖKTE YÜKSELME

"Allâh kimi doğru yola iletmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar, kimi de saptırmak isterse onun göğsünü, (o kimse) göğre çıkıyormuş gibi dar ve tıkanık yapar. Allâh. inanmayanların üstüne işte böyle pislik (sıkıntı) çökertir." (En'am 6/ 125) "Allâh kimi doğru yola iletmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar, kimi de saptırmak isterse onun göğsünü, (o kimse) göğre çıkıyormuş gibi dar ve tıkanık yapar. Allâh. inanmayanların üstüne işte böyle pislik (sıkıntı) çökertir." (En'am 6/ 125)

## BİLİMSEL GERÇEK:

Pascal'ın 1648 de havanın basıncının deniz seviyesinden yükseldikçe azaldığını ispatlamasına kadar havanın bileşimi bilinmiyordu. Sonraları havanın alt atmosferin katmanlarında daha yoğun olduğu ortaya çıktı. Havadaki gazların kütlelerinin % 50 si yer kürenin yüzeyi ile 20.000 fit yükseklik arasında toplanmakta, % 90'ı ise yer kürenin yüzeyi ile 50,000 fit yükseklik arasında toplanmaktadır. Bu sebeple yoğunluk genel olarak yükseldikçe azalmaktadır. Uzayda tümünden yok olmadan önce üst tabakalarda havanın seyreltisi (basınç azlığı) en üst düzeye ulaşır. İnsanın deniz seviyesinden 10,000 fit yükseklik altında bulunması onun için ciddi bir problem teşkil etmez. Vücuttaki solunum sistemi 10,000 fit – 25,000 fit arası yüksekliğe intibak edebilir. İnsan gökyüzünde yükseldikçe hava basıncı düşer ve oksijen oranı azalır. Bu durum insan göğsünde sıkıntı oluşmasına ve ileri düzeyde nefes darlığına yol açmaktadır. Nefes darlığıyla birlikte dokuların oksijene acil ihtiyacından ötürü solunumu hızlanmaktadır. Havada yükseldikçe oksijenin bulunmaması ve görevlerini yerine getirmek için vücut hücrelerinin oksijen ihtiyacının artması durumunda insan son derece sıkıntılı bir duruma düşer. Aşırı oksijen eksikliği (oxygen starvation) sebebiyle solunumu zorlaşır, bu durumda insanın solunum sistemi iflas eder ve ölür.

## KONUNUN MÜCİZEVÎ YÖNÜ:

İnsanoğlunun, Kur'ân'ın vahyedildiği zaman atmosferin değişik katmanlarındaki gazların bileşimi konusunu bilmediği tartışılmaz bir gerçektir. Buna bağlı olarak üst katmanlarda basıncın düşmesi, havada yükseldikçe yaşam için zorunlu olan oksijen gazının yoğunluk oranının azalmasını da bilmesi söz konusu değildir. Bunun solunum sisteminin iflasına ve ölüme götürecektir surette solunuma ve yaşamın devamına etkisini de bilmiyordu. Tersine insanlar kişinin havada yükseldikçe göğsünün rahatlayacağını, hoş bir meltemin zevkine varacağını zannediyorlardı.

Ayet-i kerîme, modern bilimin keşfettiği iki gerçeğe çok net bir şekilde işaret etmektedir. İlki hava katmanlarında yükseldikçe, oksijenin azlığı ve hava basıncının düşmesi sebebiyle meydana geldiği anlaşılan göğüs sıkışması ve nefes darlığı. İkincisi hava katmanlarında yükseliş 30.000 fit'i aştığında boğulma nedeni ölüm öncesi meydana gelen sıkıntı durumu. Bu hava basıncındaki şiddetli düşüş ve yaşam için gerekli olan oksijenin aşırı azalması sebebiyle ortaya çıkmaktadır. Böylece ciğerlere giren oksijen tümüyle yok olarak insanı ölüme kadar götürür.

Ayetteki Arapça ifadede “çıkış, yükselme” anlamlarının yanı sıra “güçlük” anlamı da bulunmaktadır. Bu, olayla birlikte meydana gelen ıstırapın ve acıların ince bir tasviri mahiyetindedir.

Bu gerçeğin bildirilmesinin ancak her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah'ın (c.c) vahyetmesi ile mümkün olduğu açıktır.